

بیماری های گلرنگ

بوته میری (مرگ گیاهچه)

علائم: تغییر رنگ ریشه و ساقه، پژمردگی عمومی، به خاک افتادن گیاه

روش کنترل: رعایت تناوب کشت، مدیریت صحیح آبیاری، کاشت ارقام مقاوم، ضدعفونی بذور، سم پاشی با سموم بردوفیکس، اکسی کلورومس و مانکوزب

لکه برگی آلترناریایی

علائم: ایجاد لکه هایی مدور به قطر تقریبی ۱ سانتی متر به رنگ قهوه ای روشن تا تیره در برگ ها، ترک خوردن و شکستگی برگ ها، ایجاد دانه های پوک، افت عملکرد محصول

روش کنترل: استفاده از بذرهای ضدعفونی شده، رعایت تراکم کاشت، سم پاشی با مخلوط بردو

لکه برگی سرکوسپوریایی

علائم: ایجاد لکه های گرد یا نامنظم به قطر ۳ تا ۱۰ میلی متر با حاشیه ای زرد رنگ روی برگ ها، لوله ای شدن و تغییر رنگ برگ ها، قهوه ای شدن و از بین رفتن جوانه های گل

روش کنترل: کاشت ارقام مقاوم، رعایت بهداشت مزرعه، رعایت تناوب زراعی، استفاده از بذرهای ضدعفونی شده، سم پاشی با سموم اکسی کلورومس و مانکوزب

زنگ

علائم: ایجاد جوش های کوچک و سیاه در برگ ها، زردی و پژمردگی گیاهچه ها، خشک شدن برگ ها، نابودی گیاه

روش کنترل: رعایت بهداشت مزرعه و حذف بقایای آلوده، کاشت ارقام مقاوم، استفاده از بذرهای سالم و ضدعفونی شده، رعایت تناوب زراعی مناسب

۰۲۱۹۱۶۹۰۶۴۷

۰۹۱۲۴۹۵۰۰۱۳

www.dehghanmarket.ir

“گلرنگ”

Safflower

وب سایت ثبت رایگان محصولات باغی، زراعی و گلخانه ای

آفات گلرنگ

مگس گلرنگ/ زیست شناسی: حشراتی کامل به طول ۴ تا ۵ میلی متر با بدنی خاکستری تا سبز رنگ و چشمانی درشت به رنگ سبز براق/ علائم خسارت: افت محسوس عملکرد دانه، کاهش وزن هزار دانه، لهیدگی و تغییر رنگ غوزه های آلوده و ترشح شیریه قهوه ای رنگ چسبناک/ روش کنترل: کاشت ارقام مقاوم، کشت زود هنگام، نابودی علف های هرز، استفاده از تله های چسبی زرد رنگ، از بین بردن بقایای باقی مانده از کشت قبلی، انجام شخم عمیق، استفاده از زنبورهای پارازیتوئید، سم پاشی با سموم ایمیداکلورپراید (نیم در هزار)، فوزالین (۲-۳ در هزار)، کلروپیریفوس (۲-۱/۵ در هزار) و دیمتوات (یک در هزار)

شته گلرنگ/ زیست شناسی: حشراتی کوچک و خرطوم دار به رنگ سیاه/ علائم خسارت: پیچیدگی برگ، کوتولگی گیاه، عدم تشکیل دانه/ روش کنترل: عدم کاشت دیر هنگام، اجتناب از مصرف بیش از حد کودهای نیتروژنه، کاشت ارقام مقاوم

کرم طوقه بر/ زیست شناسی: کرم هایی به طول ۴ تا ۵ سانتی متر به رنگ زرد مایل به خاکستری/ علائم خسارت: مشبکی شدن برگ ها، ایجاد حفره در غوزه گلرنگ، افت تراکم گیاه در مزرعه/ روش کنترل: سم پاشی با سموم فسفره

نیازهای زیستی

آب و هوا: گلرنگ گیاهی روز بلند است و برای رشد به آب و هوای گرم نیاز دارد.

خاک: به طور کلی گلرنگ را می توان در دامنه ی وسیعی از انواع خاک ها کشت کرد. این گیاه در خاک های عمیق با زهکشی خوب و بافت متوسط بهترین عملکرد را دارد.

داشت

آبیاری: آبیاری گلرنگ بر اساس نوع رقم، زمان کشت، ساختمان خاک و کود مصرفی متفاوت است. به طور کلی این گیاه به ۷ تا ۱۰ نوبت آبیاری در طول دوره ی رشد نیاز دارد.

کوددهی: گلرنگ برای رشد بسته به وضعیت خاک به تزریق ۱۲۰ کیلوگرم ازت خالص و ۵۰ کیلوگرم پتاس خالص در کشت پائیزه و تزریق ۸۰ کیلوگرم ازت خالص و ۴۰ کیلوگرم پتاس خالص در کشت بهاره نیاز دارد.

مبارزه با علف های هرز: در مراحل اولیه رشد و قبل از به ساقه رفتن، گلرنگ به علف های هرز حساس است. در کشت پائیزه با زدن پنجه غازی در مرحله ی ۴ تا ۶ برگگی گیاه و استفاده از علف کش گالانت سوپر می توان علف های هرز را از بین برد.

برداشت گلرنگ

برداشت گلرنگ بر اساس نوع رقم و زمان کاشت، میزان رطوبت نسبی و دمای هوا متغیر است. به طور کلی با قهوه ای و خشک شدن برگ ها و ساقه، برداشت توسط کمباین انجام می شود.

گیاه شناسی

گلرنگ با نام علمی *Carthamus tinctorius* گیاهی یک ساله به ارتفاع ۶۰ سانتی متر می باشد که برگ هایی پهن و گل هایی لوله ای به رنگ زرد مایل به قرمز دارد. از این گیاه برای تولید روغن، غذای دام، مصارف دارویی و صنعتی استفاده می شود.

قطب های تولید گلرنگ در ایران

استان های اصفهان، کرمان، زنجان، مرکزی، آذربایجان شرقی و غربی و سیستان و بلوچستان بیشترین سطح زیر کشت این گیاه را به خود اختصاص داده اند.

ارقام تجاری گلرنگ

نوع رقم	تیمپ رشد	مناطق مناسب کشت	ویژگی ها
محلی اصفهان	بهاره	سرد و معتدل سرد	میزان روغن بالا
پدیده	پائیزه	سرد و معتدل سرد	دیررس، مقاوم به سرما
گلدشت	بهاره	معتدل گرم و گرم	زودرس، تولید غوزه زیاد
صفه	بهاره	معتدل سرد	میزان روغن بالا، خالص و یکنواخت
پرنیان	بینابین	معتدل گرم و گرم	زودرس، دارای وزن زیاد هزار دانه
گل مهر	پائیزه	سرد و معتدل سرد	دیررس، مقاوم به سرمای زیاد

